

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gemitus Compeditorum; Sive Tentationes, Quae Frequentius Adoriuntur Religiosos, Et A Perfectione Impediunt

Kessler, Nicolaus

Coloniae, 1677

XVIII Gemitus, sive continuatio, gemit quòd prematur sub onere, sub jugo Superioris, invidiam, aversionem & vindictam erga se exercentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46734)

tenacem indicant, quantum licet declinabo, geramque me, ut rudem & ineptum ad quodcunque officium, dignitatem, & prælationem.

5. Reprehensiones publicas non pro forma tantum ut patiens videar, humilisque habear, suscipiam, sed purè, quia Deo sic placet, gratanter acceptabo.

NB. Nisi hæc egerit, inquietus erit continuò, scatebitque suspicionibus, odio & invidia, vicem vici reddet, & per impatientiam, fœdissimas mordacium verborum exhalationes exhalabit è pectore, sicut utrinque clades, nulla ex parte victoria sit speranda.

CONTINUATIO

Sive

GEMITUS XVIII.

Gemit pressus sub onere, sub iugo Superioris, invidiam, odium, aversionem, & vindictam erga se exercentis.

A Bundè mihi sufficeret, ô inexhausta Bonitas, Deus meus & Dominus! Crux à te submissa, tentationes, passio-

nes

nes & pericula peccandi. Verùm additur
insuper super dolorem vulnerum meo-
rum, afflictio super afflictionem, insuf-
flante nescio, quo vento, vel invidiæ,
vel sinistrae cuiusdam impressionis, sive
quid demum sit illud, quod ego cum
tantò vehementiori animi sensu expe-
rior, quantò id ipsum provenit ab eo,
qui & Superioris vice fungitur, qui dum
me respicit, ut subrus, se verò ut supra, ad-
versarium ipsum & invidum sentio, cen-
soremque plus æquo rigidum sustineo, li-
brat & cribrat mores meos, dicta facta-
que, ut si quid in eis deprehenderit per-
peram actum protinus cæteris in aures
& in auras spargat non alio fine & in-
tentione, quàm ut me reddat odiosum
iis, quibuscum in amore vivo, & pa-
ce & existimatione, quam ipse adimere
nititur omni modo trepidans timore, u-
bi non est timor, videlicet ne surripiam
ei, quod tanto cum affectu possidet. Ve-
rum tamen tu nosti Domine, quia diem
hominis non desideravi, nec causam
habet,

habet, unde mihi invideat, pacificam cum
 ceteris conversationem, & ne dum fe-
 datam bonam meam opinionem, quam
 eximere tantopere conatur è cordibus
 aliorum. O quàm mihi amarum man-
 treptum exuere, fel sugere pro melle: quid
 enim non gemam, non conquerar coram
 te, quod vel minima suspicio de me haue-
 rit adeò ei imprimitur in corde, ut bilem
 proritans fel continuò faciat ebullire in
 labiis: absynthium & aloë labia distillent,
 myrrha defluat, & lac deficiat, & verba
 mea ab exacerbando tam aliena quàm
 propria ad placandum iratum offendant
 animum.

Et quidem tu Domine concitas illum
 contra me, odoraris sacrificium, sin au-
 tem filii hominum, Fratres mei, qui com-
 mendant me in faciem, videas tu Domi-
 ne, & iudices, discernas causam meam re-
 spiciens in gemitus meos, quos edo, in la-
 crymas, quas fundo. Non nisi nos duo so-
 li novimus, unde premo, hæc ego dum
 patior, necdum hiscere permittitur,
 procell

procellas omnes ad ima hæere cupit, nec
ullum ad se vel grandinis ferri globulum,
vel Boreæ flatum, aut pluvix guttulam
mihi interim succensens singula, bene me
novit fat acutè & argutè arguere, corri-
pere, confundere, contemnere, ex sub-
limi quasi chatedra increpare, incre-
pando imperare, & mortificando ex-
acerbare, sed ubi ea in ipso men-
tis post hæc serenitas & animi tranquilli-
tas, ut sic confuso, sic contempto infun-
dat oleum, quo vulnus humiliationis in
cicatricem coëat agnitionis & emenda-
tionis? Ah! sustulit invidia, sustulit animi
à me averfio.

*Respondet Christus erudiens, admo-
nens, & consolans super hac cala-
mitate & afflictione spiritus.*

Flli non facilè admittenda suspicio, quæ
non nititur fundamento solido, nec so-
lidum satis, & sufficiens est invidiæ argu-
mentum negare, vel petita, vel verborum
asperitas, confusio, & delusio, ca-
vs, ne concludas tecum invidiam

latere in Superiore, cū sit internum, & diversis de causis procedere possint, quae tibi infert, fortè ideo hæc facit, ne tu alium sapias, ne te præferas cæteris, ne tuis in oculis tibi major videaris, & paulatim præ mentis cœcitate & elatione, quasi taphus in pulverem fatiscas in oculis aliorum, ut evenire solet cunctis in sublimè gradientibus. Sed video te obsistere mihi obfirmato animo de suspitione concepta, quod invidia Superiorem agitet, & iste exagitet, vexet, sinistrèque loquatur de te, ad altiora ergo animum eleva, ad patientiæ necessitatem summè Religioso necessariam, respice in me exemplum vivum, qualiter inter proprios meos fratres & amicos, inter eos, quibus benefeceram, passus fuerim, hac in re super omnia memor esto fidelium servorum meorum, recolle sanctissimos à sanctissimis, utrinque sine culpa tolerasse persecutiones excusante hos & intentione optimâ, & innocentia ignorantia. Talis fuit S. Chrysostomus notæ doctrinæ & sanctitatis Doctor,

stor, qui gravissimis calumniis & privatim & publicè, à subditis, ab æqualibus, imò à sanctis exagitatus ipsemet sanctus utrinque sine culpa illi inferendo, hi in non judicando; suspectus fuit S. Hieronymus de hæresi gravissimè vexatus à Theophilo Alexandrino Episcopo ob horrendas ab ipsomet de ipso conceptas criminationes. Tales & tuæ fortassis calumniæ, si tamen calumniæ, & non potius mortificationes necessariae.

Optandum tibi foret, ut cum Sanctis & à Sanctis patereris, sed credendum modò, quod si non à sancto, nec tamen ab invidio patiaris, bene meritis graviora.

Observatio.

Dixi superius de gemitu in sufferentia falsorum fratrum miraculum reputari à nonnullis, si cum generosa patientia tolerentur. Non mirùs sanè dixerim hîc. Verumtamen quisquis ille est, felix, si ferat patienter & constanter, quoniam videbis auxilium Domini super se, si du-

rum est & grave ac intolerabile? cogites, quòd tantò majus erit præmium, violentia namque ista & tolerantia non calum tantum referat, sed & perfringit cogens descendere Deum pro adjutorio in pugna tam dira. Præ oculis habeat Davidem, quid egerit qualiter emolliverit cor Saulis invidentis sibi & persequens, qui licet tigride immanior, humilitate tamen Davidis victus tam suavi, tam melliflua voce compellavit. Vox hæc tua est, fili mi David? Recolatur historia integra, pensentur singula, qualiter humilitate Davidis victus persequi destiterit, qualiterque Dominus respexerit Davidem Sauli parentem, Saulem excusantem, omnemque ejus malitiæ, odii & invidiæ causam in dæmonem omnis mali auctorem, aut lividos homines à dæmone instigatos conjicientem. Dic cum eodem, absit hoc à me, ut manum meam mittam in Christum Domini, absit hoc à me, ut exacuam linguam meam in Superiorem meum ad sinistrè loquendum de

eo, quidquid ipse de me sentiat, aut dicat,
evincam humilitate Davidis omnem,
quam forte gerit averfionem.

Hæc omnia certè priùs memorata &
inaumera alia graviora, unà, unà inquam
& sola humilitate profunda superabis;
vinces, & simul emollies animum, quem
fufpicaris duriozem.

Sed inquires forfan, ridet & arridet,
lætatur, imò anam præbet ad mei confu-
fionem, vilipenfionem & contemptum,
fed, mi Frater, quid hæc nocebunt hu-
mili, qui non fuum, fed Dei quærit ho-
norem, nobis confufio, Deo autem ho-
nor & gloria. Velis nolis non arcebis
hanc, quæ te urit afflictionem, quietus
non vives, nifi huc collimes. Sed mallem,
inquis amoveri iftum & fubrogari alium,
qui non adeò mihi foret malè affe-
ctus, nec adeò contra me inflam-
matus.

Ne credas tuo hîc iudicio & ftulto
conceptui, honores non rarò mutât mo-
res in pejus, credis fortaffe alium, ad tem-

pus tibi quidem amicum permanfurū
 super amicum & locuturū tibi verba pla-
 centia? Non ita, arguet enim ipse te iuxta
 exigentiam officii, quod prius facere non
 tenebatur, & licet modò tibi optimè sit
 affectus, non tamen tacebit ad excessus
 tuos, & vitam parum exemplarem; sed
 non capit isthæc, quem lethale officii ve-
 nenum infecit, qui ad minimam etiam
 horret correptionem, timens timore pes-
 simo, ne impediatur ab eo, quod affectat,
 miser omni confusione dignus, quousque
 à spe decidat, semper zelum prætetendat,
 injuriã sibi irrogari obganniet, & imme-
 ritam pœnam, ubique prægnantem pro-
 dens uterum mentis inquietæ. Nec un-
 quam satis molliter tractabuntur, quos-
 quos urit ambitionis ulcus, nam ubique
 sese tangi credent. de hoc sup. Gem. 10. 11.

Verumtamen avertat Deus ab iis, qui
 Superiorum munere funguntur, ne hoc
 toxico inficiantur, suspicantes autem æ-
 mulum, aut vice versa invidum quem-
 piam inter suos.

Ah!

Ah! vae subdito, sub talis Prælati protectione constituto; quia necesse habet, ut induat armaturam Dei, scutum fidei, indefessam patientiam, constantiam & omnium virtutum armaturam, pugnandum ei à dextris & à sinistris, quod si fecerit, non timeat. Est Deus in cælo disponens omnia, obediat præcipienti, sed non vereatur persequentem, suscipiat eum, cuius gerit vices, non concidat animo ad personam vexantem, defensorem sui habebit in huiusmodi certaminibus de cælo, solum conetur manere in amicitia & familiaritate Dei amplectendo jusdem voluntatem. Si consistant adversus eum castra, non est, cur timeat cor ejus. Estò non fatietur animus vexantis confusionibus humiliati & confusi; Estò te, mi Frater, accusent mille modis & occultis accessibus, irrepant in animos Provincialium; Visitatorum visitantium; imò Generalis ipsius, ama virtutem, sectare humilitatem & humilē patientiā, sic tibi non nocebit ulla adversitas adversantiū,

quousque nulla dominetur iniquitas.

Intimè tibi compatietur Deus, quoniam potentem sustines, hic lapis est lydius, qui probat argentum, perdura, tolera, non enim vinces aliter (repeto & repetam identidem) nisi humilitate & patientiâ, sed soletur te hoc, quia inspectantem habes Deum cum Sanctis universis, tantùm ne cede malis, sed contra audacior & audentior ito per patientiam, sic tamen ut sis tanquam homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones, gravis equidem ærumna, sed & grande præmium, imò grandior necessitas tolerandi, quia non patet effugium, trahit, non nego alios & alios in suam sententiam contra te, concitat, animat, & armat animos aliorum adversus te blandiendo, imò charitatis actibus, in suam trahit sententiam, solùm ut contra te sint, non tereant te ista, homines sunt, quotquot numeras adversarios.

Verùm ne palmam concedamus ex omni parte sic tentato, sic afflicto, aut quod absit,

absit, materiam suggeramus firmandi se
in eo, quod concepit ex invidia videlicet
fieri expendat prius varias rationes, & ra-
dices, unde prodire possit hic immanior
& inhumanior, ut ipse credit agendi mo-
dus, intentio iudicat omnia. Stuporem
generant & simul mirabilem Dei disposi-
tionem indicat illa SS. Chrysof. Cyrilli,
aliorumque calumniae & persecutiones,
etiam ad exilium usque ad mortem favien-
tes ex zelo & intentione sincerissima.

Quis inficiabitur & S. Chrysof. inno-
centiam simul & SS. Cyrilli & Hierony-
mi sanctitatem nullo sane vitio minus,
quam injuria, odiis & contumeliis obno-
xiam? Et tamen, quae non pertulit Do-
ctor, praefatus Chrysofomus a SS. Do-
ctoribus nominatis? in quo non Chry-
sof. habere suspectum exosum? non se-
mel in exilium pulsus est, & damnatus a
Synodo Constantinopolitana, vinculisque
ad exilium ductus, ibidemque mortuus
est gravissimis ei objectis causis, utrinque
innocenter, utrinque sine culpa.

○ ○

Ego

Ego ultra 18. numero causas satis graves & culpabiles, ob quas uti innocenter, ita ab adversariis Sanctis, sed ignoranter tam severè punitus fuit. Vide Baron. Tō.

Vice versa S. Chrysoftomus, S. Epiphanium ut Canonum violatorem increpans, Ecclesia, quam fuerat ingressus coëgit discedere, minatus illi tumultum populi, ni abscederet. S. Cyrillus à Theodosio Imperatore pio, tanquam perturbator habitus fuit. Malè persuasus fuit S. Isidorus Pelusiota, sine culpa tamen, ut S. Cyrillum crediderit hæreticum. Idem de eodem sensit & vulgavit. Theodoretus non sine gravi scádalo ei gravia objiciens. Hæc de Sanctis, qui & passi sunt à Sanctis, his nihil decedente de sanctitatis gradu, & illis cum incremento. Vide de his Lancicium in Opusculo spirit. lib. 9. de ferenda cruce & persecutione.

Horum ergo exemplis solentur se infirmi, & excusent, credentes fortè eodem hîc modo contingere, quo cum illis. De S. Athanasio vide Nicephorum, Calixtum,

Calixtum, Theodolum in Hist. Ecclesia-
stica, & senties levamen tuarum calamita-
tum & persecutionum, miratus. Viri con-
stantiam in continuis persecutionibus et-
iam non à malis zelo inculpato, & inten-
tione sanctâ in inferioribus pariter, ut in
tolerantibus.

Parergon.

O Quàm cautè foret procedendum in
instituendis Officialibus, ubi qui in-
stituendi sunt plures habent compares,
non dicam, ubi relictis Senioribus assumi-
tur unus ex junioribus; præstaret aliquan-
do ab extremis orbis partibus alium advo-
care, quam talem assumere, estò is sit præ
reliquis adornatus dotibus & talentis, si
habet competentes, habebit invidos & o-
sores, sui que censores oculatissimos. So-
lent nonnulli Prælati relictis propriis Pro-
fessis assumere alienum; prodest hoc fre-
quenter, ast non semper; conglomerantur
enim & adversum hunc pariter omnimo-
dè quidem inter se dissidentes; sed ut
hunc persequantur unanimiter concor-

dantes, si fortè illum extrudentes sese intrudant. Verumtamen uno ex iisdem voto consecuto, quid sequatur, quis in cæteris affectantibus fiat sensus, utinam non probasset ventus. His bene cecinit Propheta: Regnârunt, sed non ex me. Væ illis, qui sic amant primas Cathedras, ut non in amando solùm quiescant, verùm ad ea, quæ cogitare fas non esset de Religiosis, deveniant. Ego, quia multa supra de officiis dixi, pluribus modò dicendis supersedeo, negotium relinquens. Spiritui Sancto, qui dignetur Provinc. Visitat. Prælati, Prioribus & omnibus quorum interest, instituere, & destituere suos Officiales tale conferre lumen, ut prævideant & agnoscant ingentem miseriam, quæ oriri tam frequenter solet ex istiusmodi mutationibus & institutionibus; Et quia mihi deest ea oris facundia, eaque ingenii excellentia, ut possim persuadere & remonstrare, quia inquam, deest fortè ea fidei habendæ dignitas in persona, quæ scribit ista, ut credant quod sentio, videlicet.

licet non esse malum, non esse vitium huic simile, tam fertile vitiorum, tam incurabile malorum malum, ita sedebo tacens, mœrens & lugens ac simul orans lumen indeficiens, illuminans omnes, ut vel unius hujus mali fundum penetrent, Amen.

Reformatio est, ut in antecedenti Gemitu addendo Reverentiam, Modestiam, & amoris reverentialis exhibitionem.

G E M I T U S XIX.

Indignatur Gemebundus, quod zelosus esse (sic ipse se nuncupat) prohibeatur.

TAbescere me fecit zelus meus, Deus meus, cum enim domum tuam deceat sanctitudo, quid est, quod tot in illa videre cogor transgressores legis tuæ, Cæremoniarum ignaros, incurios? hic munda non servat sua, ille sordet, manibusq; illotis sacra vasa tractare non veretur hic lacerâ veste, cum meliorem habeat, in die sancto solenni comparet, is pedibus tumultuat & perstrepens incedit, nulla est attentio, reverentia nulla interior, & exterior,

rior,